

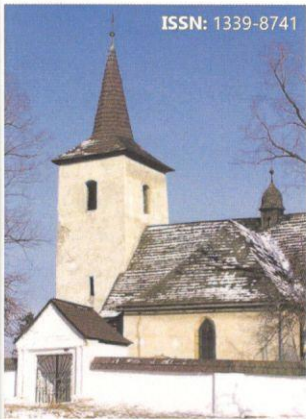
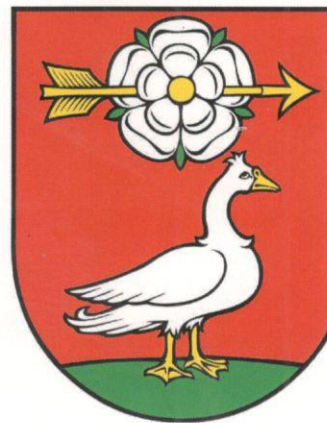
LUDROVSKÝ HLÁSNIK

OBČASNÍK OBYVATEĽOV OBCE LUDROVÁ

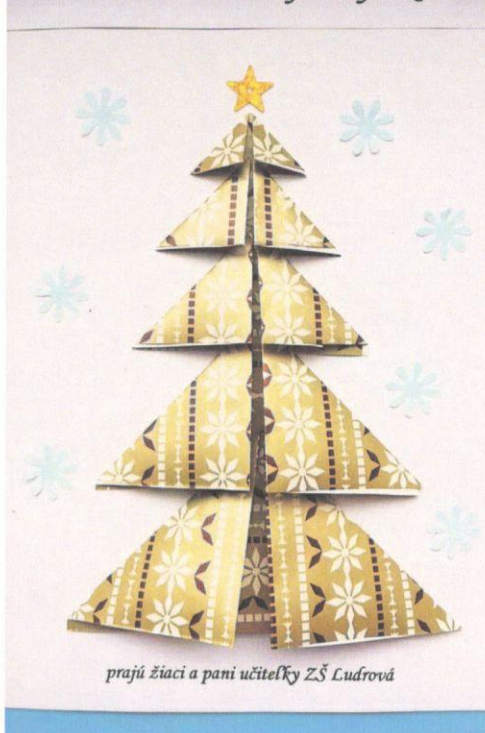
DECEMBER 2021

ROČNÍK: XXV.

ČÍSLO: 1

Veselé Vianoce a šťastný Nový rok 2022

Lásku nemožno minúť

Máme za sebou už druhý rok, ktorý nás opäť skúša, či sa necháme viesť strachom a pocitom nedostatku, alebo dáme prednosť láske a dôvere.

Nie je vôbec ľahké prijať ukrutné veci, ktoré sa dejú okolo nás. Ťažko sa hľadajú slová útechy a aj dôvody, prečo sa to vlastne stalo.

Deň čo deň sa ale presvedčame, že máme hranicu zniesiteľnosti vyššie, než si myslíme, že unesieme.

Napriek všetkým týmto skutočnostiam však na sklonku roka premýšľame, čo by sme mali podniknúť v novom roku a čoho starého sa máme vzdať. Nech je to čokoľvek, želim vám, aby to viedlo k láske. Pretože čím viac lásky je v spoločnosti, tým menší priestor má závišť, neznášanlivosť, netolerantnosť, nenávisť. Preto lásku rozdávať, vyžarovať a vytvárať má obrovský zmysel a nestojí nás to vôbec nič. Stačí len venovať pozornosť tomu, čo je skutočne dôležité a prestať sa zapodievať banalitami.

Stačí byť len k sebe milý, zhovievavý a úctivý. A vôbec sa netreba obávať či nám lásky zostane dosť, keď ju budeme štedro rozdávať pretože pri nej platí skveľá zákonitosť: Čím viac jej dávame, tým viac nám zostáva, lásku nemožno minúť. Odráža sa nám v očiach je v každom z nás a má rôzne podoby. Je súčasťou našej podstaty, je do nás votkaná a sme z nej stvorení. Kým budeme štedrí, nikdy nebudeme sami.

Milí spoluobčania, srdečne vám ďakujem za všetko, čo sme spoločne v roku 2021 v našej obci urobili. Je nám smutno, že sa málo vidíme hlavne na spoločných podujatiach, kde by sme isto mali o čom rozprávať, potešiť sa i povzbudiť navzájom.

Preto vám aspoň touto cestou chceme popriať nech Pán Boh požehná vaše ďalšie roky, nech ste obklopení láskou, úctou a pozornosťou vašich blízkych, vašich detí.

Pokojné a milostiplné vianočné sviatky!

Na záver pridávam krátky vinš: Lásku je tiež božie dielo, nech naplní našu dušu, naše telo. Môžeš mať hoc všetku svetu krásu, nemáš však nič, ak nemáš čistú lásku. Nemaj v srdci hnev a ani žiaľ, len lásku všetkým vôkol seba rozdávaj. Vedz, že čo rozdáš Ty len raz, stonásobne láska vráti Ti to zas.

Peter Slimák, starosta obce

Ďakujeme za milé prekvapenie

Môže byť niečo milšie a srdečnejšie ako dostať vianočný darček od neznámeho darcu?

To sa stáva v našom živote zriedka, a možno nikdy. Aj preto bolo pre nás - ludrovských seniorov - veľkým prekvapením, keď sme si pri vianočných darčekom od nášho obecného úradu našli pribalené aj milé podarúčky (neznámych autorov) od žiakov našej školy a škôlky, ktoré ručne vyrobili aj so svojimi pani učiteľkami. Uistujeme vás, že vaše darče-

ky dostanú čestné miesto v našich domovoch počas nastávajúcich Vianoc. Aj vám, pani riaditeľky, učiteľky a vychovávateľky, a tiež aj vám, žiakom, ktorí ste sa nám postarali o takéto milé prekvapenie, veľmi pekne ďakujeme. Želáme veselé a požehnané Vianočné sviatky, veľa darčekom pod stromčekom a Nový rok 2022 bez pandémie. A hlavne nech sa vám v škole spoločne darí.

Podakovanie za darčeky patrí samozrejme aj nášmu Obecnému úradu.

Klub dôchodcov Ludrová,
Ilustračné foto: ZŠ/MŠ Ludrová

PREČÍTAJTE SI V ČÍSLE

Čo priniesol rok 2021
v Ludrovej?

STRANY 2-5

Zo života našej
školy a škôlky

STRANY 8-9

Žiaci OŠK Ludrová
nestratili ani bod

STRANA 12

Aký bol rok 2021 v Ludrovej?

Obec aj v tomto roku vynovila ďalšiu obecnú budovu a zrealizovala investičné akcie, ktoré prispeli k skvalitneniu činnosti v nich.

Na jar sme rekonštruovali toalety na obecnú úradu a cez prázdniny zas toalety v základnej škole. Dlhú odkladanú slávnostnú udalosť v Múzeu ručnej výroby papiera sme absolvovali 25. júna za účasti predsedníčky Žilinského samosprávneho kraja Eriky Jurinovej. Po minuloročnom zatepľovaní materskej školy, prišlo na rad vynovenie Domu smútku.

Rekonštrukcia sociálnych zariadení

Na jar tohto roku sme využili čas, kedy bol z dôvodu protipandemických opatrení obecný úrad v Ludrovej pre verejnosť zatvorený na vykonanie rekonštrukcie zastaralých toaliet v obecnú úradu. Táto práca sa vydarila, zamestnanci aj návštevníci úradu už môžu ísť do kultúrnejších a modernejších toaliet. Ďalšou aktivitou bola rekonštrukcia sociál-

ných zariadení v základnej škole. Máme v nej dvojce sociálnych zariadení, na prízemí a na poschodí. Tie na poschodí sme zmodernizovali v roku 2018, teraz prišli na rad tie druhé. Dali sme vypracovať rozpočet a vyhlásili sme výberové konanie z ktorého vzišiel víťazný uchádzač s cenou 16 154,92 eur. Práce boli realizované v letných mesiacoch počas školských prázdnin a tak sa žiaci po nich mohli vrátiť do krajších a vynovených priestorov.

Slávnostné ukončenie projektu pri Múzeu ručnej výroby papiera

Mikroprojekt poľsko-slovenskej cezhraničnej spolupráce našej obce a Mesta Nowy Targ pod názvom Spájajú nás technické pamiatky Múzea tlače v Nowom Targu a Múzea ručnej výroby papiera v Ludrovej, v rámci ktorého sme okrem iného vystavali aj novú expozíciu venovanú hasičstvu sa konečne dočkal svojho ukončenia. Nakoľko nás zastihla v plnom rozsahu pandémia, počas ktorej nebolo možné vykonávať hromadné podujatia, museli sme ukončenie projektu predĺžovať, aby sme mohli uskutočniť aj tzv. mäkké aktivity spájajúce realizáciu tvorivých dielní. Tieto boli zamerané na ručnú výrobu papiera, ktorý potom rôznymi technikami potlačíme či už priamo v našom múzeu alebo v múzeu tlačiarstva v Nowom Targu.

25. júna sa uskutočnilo slávnostné ukončenie tohto projektu a otvorenie výstavy prezentu-

júcej novú expozíciu histórie hasičstva a tiež artefakty ručnej výroby papiera pochádzajú z nášho bezprostredného okolia. Veľmi dobre sa nám od druhej polovice minulého roka rozbehla spolupráca s Liptovským múzeom, ktoré nám zapožičalo niektoré predmety spájajúce sa s ručnou výrobou papiera, a tiež do expozície venovanej hasičom. Na podujatie sa zúčastnili zástupcovia partnerské mesto Nowy Targ, starostovia okolitých obcí, pred-

”

Veľmi dobre sa nám od druhej polovice minulého roka rozbehla spolupráca s Liptovským múzeom, ktoré nám zapožičalo niektoré predmety, spájajúce sa s ručnou výrobou papiera, a tiež do expozície venovanej hasičom.

stavitelia spoločnosti Mondi SCP, ako aj predsedníčka Žilinského samosprávneho kraja Erika Jurinová.

Novú expozíciu vysvätil a do života uviedol aj farár Ján Marhefka s pánom kaplánom Marekom Forgáčom. O kultúrne spštenie akcia sa postarali členovia ľudovej hudby Cifrička pod vedením Miloša Bobáňa a spevácka skupina Čriepky. Tomuto veľmi pekne ďakujeme všetkým zainteresovaným a tešíme na ďalšie fungovanie a zveľaďovanie nášho múzea, ktorá sme na sklonku roka zaevidovali do registra múzeí a galérií pri Ministerstve kultúry Slovenskej republiky.

Aktivity mikropjektu boli aj na poľskej strane v Múzeu tlače v Nowom Targu. Realizátorom prác sa tam stalo Miestne kultúrne stredisko mesta Nowy Targ, ktoré bolo aj budúci partnerom celého projektu. Ako prvá prišla na rad rekonštrukcia tlačiarenskeho stroja pochádzajúceho z 19. storočia, ktorý v tomto meste v danom období reálne bol v prevádzke. Stroj je umiestnený v budove Múzea tlače v Nowom Targu.

Ďalšou aktivitou na poľskej strane je zdokumentovanie histórie mesta Nowy Targ aj tlačiarenskeho stroja. Spracovali k tomu dokumentárny film a na záverečnom otvorení partner inštaloval výstavu obsahujúcu prierez vývoja mesta po architektonickej a urbanistickej stránke.

29. júna sme ako delegácia partnera vycestovali na záverečný ceremoniál v Nowom Targu. Zúčastnili sme sa záverečnej konferencii, sumarizujúcej projekt na poľskej strane.

Sme nesmierne radi, že dielo, ktoré sa nám podarilo zrealizovať v roku 2018 v podobe výstavby vlastného objektu Múzea ručnej výroby papiera, taktiež prostredníctvom poľsko-slovenskej cezhraničnej spolupráce, sa nám stále darí zveľaďovať a vyjadrujeme veľkú vďaku partnerom z Poľska, že tak veľké mesto, akým je Nowy Targ má ochotu spolupracovať aj s malou obcou, aká je tá naša. Kontakty s partnermi a vedením mesta sú naozaj priateľské, všade sme cítili vrúcnosť. Venovali sa nám primátor aj jeho zástupca, nikto sa nikde neponáhľal, diskutovali sme nielen o realizovanom projekte, ale aj rôznych úskaliach samosprávy na Poľskej aj Slovenskej strane.

Investícia do Domu smútku

Dom smútku postavili naši predchodcovia

pred päťdesiatimi rokmi, teda stavba už bola značne morálne aj fyzicky opotrebovaná a rekonštrukcia prišla viac ako vhod. Stavbu sme financovali z vlastných prostriedkov obce, ktoré sme naakumulovali na rezervnom fonde. Po vypracovaní a schválení projektu a verejnom obstarávaní sme mohli v septembri začať s vlastnou realizáciou diela.

Ako každá rekonštrukcia, ani táto sa nezaobišla bez nepredvídaných výdavkov. Prejavilo

sa to pri streche, ktorá v prvom momente vyzerala v poriadku, ale pri rozbehnutí prác sa zistilo, že prieťahy nosnej konštrukcie strechy je tak výrazný, že sme sa museli na to pozrieť. Po odobratí krytiny sa zistilo, že časť tráv je nahnitá, takže ich výmena prišla v podstate v čase najvyššom. Spolu s drevenou konštrukciou sa vymenila aj celá krytina. S týmto faktom sme sa museli vyrovnáť, a to hlavne po finančnej stránke. Svoju úlohu zohralo aj pou-

žitie vhodných materiálov, nakoľko stavebné komodity rýchlo drahajú.

Rozhodovanie preto nebolo jednoduché no napriek peripetiám sa dielo podarilo úspešne zrealizovať aj vďaka výbornej práci firmy Stavpoč z Námestova. Práce previedli stavbári v kratšom termíne, ako sme mali vytýčený, čo je pozoruhodné aj pre spomínané komplikácie, ktoré na nich čakali pri výstavbe.

Dom smútku sa teraz môže pochváliť modernými prvkami, ktoré použili zhotovitelia v jeho interieri aj exteriéri. Farebné prevedenie bolo navrhnuté a vypracované podľa predstavy architektov Mgr. Ivana Hrčku a Ing. arch. Silvie Lacovej.

V rámci projektu sme ku Domu smútku pristavali aj zvoncu, ktorá bude po vybavení zvonom slúžiť pri odprevádzaní nebohých na ich poslednej ceste. Zaobstaranie kvalitného zvona je nákladnou záležitosťou, ale pevné verím, že finančné prostriedky v blízkej budúcnosti nájdeme, aby aj táto časť nového celku fungovala a plnila účel. Investícia dosiahla celkové náklady necelých 111 tisíc eur.

Modernizácia verejného osvetlenia

Keďže sme získali peniaze z Ministerstva financií (12 000 eur) a z EŠIF prostredníctvom Miestnej akčnej skupiny „MAS Dolný Liptov“ (20 158,32 eur) - pristúpili sme k výmene a doplneniu lúčov verejného osvetlenia. Objem finančných prostriedkov aj so spoluúčasťou obce predstavoval 44 810 eur, čo postačovalo na realizovanie časti svietidiel okolo hlavnej cesty.

Boli použité veľmi kvalitné LED svietidlá po stránke svietivosti, ako aj funkčnosti. Prvý benefit už naplno využívame a je ním dokonalé osvetlenie, ktoré spĺňa predpísané parametre príslušnej normy a veľkou mierou prispelo k zvýšeniu bezpečnosti chodcov v obci. Druhá výhoda sa týka funkčnosti, a budeme ju môcť využiť po dokončení celého projektu - inteligentným ovládaním každého jedného svietidla. Pevne verím, že sa nám v dohľadnej dobe podarí získať finančné prostriedky na spomínané dokončenie projektu, v rámci

ktorého by sme doplnili a vymenili svietidlá aj v ostatnej časti obce a zrealizovali aj vyššie spomenuté ovládanie.

Rekonštrukcia pamätníkov

Obci sa podarilo aj zrekonštruovať svoje pamätníky, venované obetiam druhej svetovej vojny. Oprava Pamätníka SNP v Ludrovskej doline a Renovácia pamätníka pri obecnom úrade Ludrová boli realizované z finančnou podporou Úradu vlády SR v celkovej výške necelých 6 000 eur. Za peniaze sme zrekonštruovali obe naše pietne miesta pripomínajúce obete 1. a 2. svetovej vojny. Finančne nákladnejšie boli práce v Ludrovskej doline na pamätníku, venovanom pamiatke obetiam ľudí, ktorí obeťovali životy počas bojov pod legendárnym vrchom Ostrô. Starý kamenný pomník zo 70. rokov minulého storočia sme nanovo obložili žulovými platňami, na ktorých bola osadená mramorová doska s textom a pribetónovaný bol aj nový podstavec. Podarilo sa nám vyčistiť aj okolie pietneho miesta. Pamätník je teraz dôstojnejším miestom pripomínajúcim ťažké boje v roku 1944. Pamätník pri obecnom úrade bol chemicky očistený, opravili sa praskliny a obnovili sa nápisy padlých.

Jednoduché pozemkové úpravy pod Čerami pred dokončením

Realizácia projektu Jednoduchých pozemkových úprav v lokalite pod Čerami, do ktorej sme sa pustili už v roku 2016 sa konečne dostáva do finále. Máme vypracovaný nový rozdeľovací plán parciel, ktorý bol prerokovaný s jednotlivými vlastníkami a čaká na svoje schválenie. Po ňom by sme mali prejsť do poslednej fázy a tou je zápis nových pozemkov do Katastra nehnuteľností.

Potom príde na rad dôležitá a náročná príprava územia na výstavbu po technickej stránke, budovanie inžinierskych sietí a prístupových komunikácií. V rozpočte na rok 2022 už poslanci schválili finančné prostriedky na vypracovanie projektových dokumentácií.

Vypracovanie štúdie na výstavbu protipovodňového poldra

Už v podstate po periodicky sa opakujúcich povodniach, sme začali riešiť aj možné preventívne opatrenia. V spolupráci s Povodím Váhu sme realizovali veľké množstvo záchranných a zabezpečovacích prác, no chceme

ísť aj ďalej. V rámci možných opatrení dala obec vypracovať štúdiu zameranú na vybudovanie záchytného protipovodňového poldra, ktorý by sme chceli postaviť povýše „Starých stupov“ v Ludrovskej doline. Štúdia je na svete no jej parametre hovoria, že predmetné územie by dokázalo takzvanej „storočnej vode“ odolávať len necelú pol hodinu. Z tohto dôvodu budeme ďalej komunikovať s predstaviteľmi Povodia Váhu a hľadať opatrenia na ochranu majetku a životov občanov obce pri podobne rozsiahlej živelní pohrome.

Na čiastočné zachytenie náporu povodňovej vlny máme už jednu nádrž aj v obci. Túto sme po povodni tiež prostredníctvom Povodia Váhu dokázali vyčistiť, keď z nej bolo vyvezených vyše 100 nákladných automobilov naplavenín. Pracujeme teda aj na takýchto opatreniach, ktoré by mali viesť k zamedzeniu alebo aspoň zmierneniu následkov podobných živelných pohrôm. Že to nie je snaha, ktorú treba odkladať, nás presvedčili aj vytrvalejšie intenzívne zrážky na začiatku mája. Nechýbalo veľa, a povodeň na Ludrovianke sa mohla opakovať.

Dopravné ihrisko ako súčasť spevnených plôch

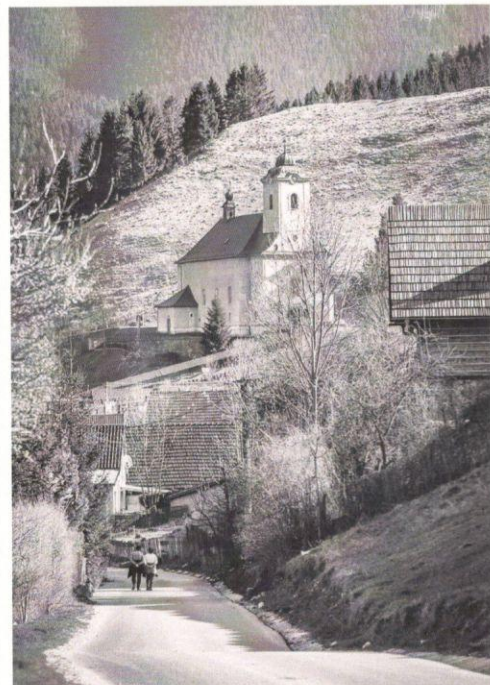
Keď sme dokončili zateplenie stavby Materskej školy, videli sme, že sa musíme venovať aj prístupovej ceste, ktorá je vybudovaná z betónových kociek osadených len v štrkovom lôžku. Aj počas rekonštrukčných prác došlo k ich narušeniu, betónové tvárnice „loptikajú“ na viacerých miestach a je potrebné to riešiť z pohľadu bezpečnosti aj estetiky areálu.

Začali sme s prípravou projektu spevnených plôch v celom areáli a plánujeme ich skĺbiť s vytvorením detského dopravného ihriska. Teda chceme vytvoriť plochy slúžiacie nielen na prístup automobilom k budove materskej školy, v ktorej máme momentálne aj prevádzku pošty, ale mali by slúžiť aj pre dopravnú výchovu detí. Bude na nich nakreslené dopravné značenie, kruhový objazd, rôzne križovatky. Uvidíme, či nám tento projekt dovolia realizovať vlastné prostriedky, alebo či sa nebude dať financovať cez na tieto účely vyhlásené fondy.

Na Mitrových dňoch sme si pripomenuli 95. výročie založenia DHZ Ludrová

V rámci programu Mitrových slávností bola aj oslava 95. výročia založenia Ludrovského dobrovoľného hasičského zboru, ktorú sme preložili z minulého roka, kedy pandemické opatrenia zamedzili organizovať takéto podujatia. Začali sme ďakovnou svätou omšou, v rámci ktorej sme poďakovali nielen za dary ovčiarskej sezóny, ale aj za fungovanie a činnosť DHZ Ludrová počas celej jeho histórie. Pri slávnostnom akte boli obcou odmenení za ich prácu pre zbor jednotliví velitelia a predsedovia hasičského zboru. Mali sme aj dvoch laureátov, ktorých odmenili za záchranu ľudského života. Sú nimi Mgr. Jaroslav Mender a Evka Pašková. Obaja sa pričínili o záchranu ľudského života na posedení občanov v dôchodkovom veku. Ocenenia, ktoré si laureáti prevzali, sme vyrobili v našom Múzeu ručnej výroby papiera a navrhol ich náš obyvateľ, umelec, Štefan Pudiš. Za zmienku tiež stojí, že osláv tohto krásneho jubilea sa zúčastnili aj zástupcovia hasičov z českej družobnej obce Vigantice za ich prania a účasť im srdečne ďakujeme. Taktiež ešte raz ďakujeme všetkým minulým aj súčasným členom a členkám Dobrovoľného hasičského zboru za ich nezištnú a prospešnú činnosť v prospech našej obce.

Peter Slimák, starosta obce

ZAMYSLÉNIE

Stále sme ostali ľuďmi

Prežívame rok, ktorý nás všetkých hlboko poznačil. Choroba, ktorá nám už druhý rok berie všetko to, čo máme radi a s čím spájame svoje životy. Negatívne správy nečítame len v médiách, ale počujeme ich od najbližších susedov, dostávame v sms-skách, či si ich vypočujeme pri telefonátoch s našimi blízkymi.

Rastie v nás strach, ktorý sa pretavuje do agresie. Ale nad to všetko sme stále ostali ľuďmi. Ľuďmi, v ktorých je hlboko zakorenená kresťanská viera. Každý z nás sa od detstva tešil na Mikuláša, Vianoce. Sviatky, kedy dobro víťazí nad zlom, kedy ľudské srdcia sú obmáknuté láskou, lebo prišlo na svet malé dieťa. Vianoce sú symbolom nádeje. Veľkej nádeje. Každoročne sa opakujú, nie preto, aby sme dostávali darčeky a nakupovali hory jedla. Opakujú sa preto, aby nám vždy znova a znova pripomenuli, že potrebujeme preventívnu prehliadku nášho srdca. Srdca, ktoré potrebuje dať aj dostať odpustenie. Srdca, ktoré potrebuje sa zlútovať a pocítiť súcit. Slovo milosrdenstvo v slovenčine hovorí o milom srdci, milujúcom, odpúšťajúcom. Naši starí rodičia vedeli, že keď nastanú sviatky, treba upratať stôl. A ešte v starom roku vrátili všetky dlžoby. Upratať srdce a upratať stôl je stále to isté. Urobiť si poriadok vo vzťahoch. Nech sa môžeme každému pozrieť do očí. Nepozerať na politickú, náboženskú či národnostnú príslušnosť. Pozerať, že ten človek vedľa mňa potrebuje rovnako byť ako ja, potrebuje rovnako ako ja bývať, je to tiež ten, kto cíti.

Nielen počas sviatkov, ale stále, potrebujeme očisťovať naše vzťahy. Možno vypnúť televízor, ale všimnúť si suseda vedľa seba. Zaujímať sa o neho ako o človeka. Lebo to potrebuje naše srdce. Deň čo deň sa viac stávať človekom.

Jarka Matláková, Sestra Hermana,
ilustračné foto Štefánia Kmeťová

Opakovanie je matka múdrosti

Ja viem, že sa budem opakovať, no inak to asi nejde!

Mnoho obyvateľov Ludrovej ešte stále pokladá potok Ludrovianka za „nenaplniteľný“ kontajner na odpad. Sú presvedčení, že keď vyhodia odpad do vody, tá ho zoberie niekde preč, nevedno kam, a odpad sa stratí.

Brehy a koryto nášho potoka sú na mnohých miestach zasypané odpadom. Okrem vizuálnej stránky, ktorá nie je peknou vizitkou nás občanov, sa tento odpad stáva nebezpečným pri zvýšení sa hladiny vodného toku. Voda odpad z brehu odnesie a ten sa potom zachytáva v kritických úsekoch toku a spôsobuje jeho vybreženie. Na brehy potoka preto nepatrí nielen komunálny odpad, ale ani biologicky rozložiteľný odpad ako sú konáre, listie či pokosená tráva.

Obec Ludrová vytvára dostatočné podmienky na odvoz odpadu z našej obce či už ide o odpad komunálny, a tiež o separovaný zber jednotlivých komodít vrátane biologicky rozložiteľného odpadu.

Skúsme sa teda zamyslieť nad svojím konaním a prestaťme ním ubližovať sebe, svojim spoluobčanom a celej obci. Spoločne si vytvorme dôstojný, čistý a krásny priestor, v ktorom sa budeme cítiť príjemne my, občania obce Ludrová, ale aj naši náštevníci.

Za naplnenie mojich slov vopred ďakujem

Peter Slimák

Podakovanie za Mitrove slávnosti

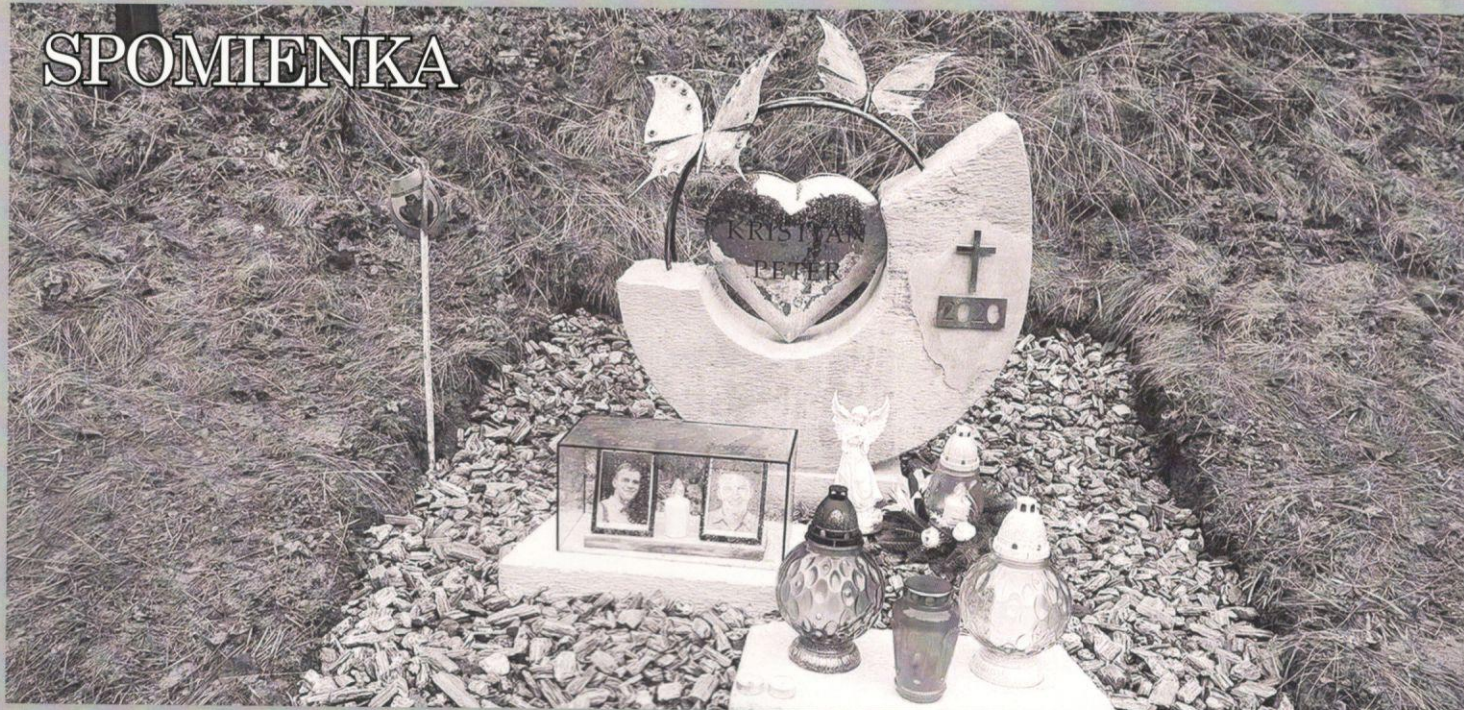
Aj počas ťažkých dní, ktoré teraz celá spoločnosť prežíva sa nám podarilo znova oživiť Mitrove slávnosti, ktoré organizuje obec Ludrová a Občianske združenie Ludrovská iniciatíva. Mitrove slávnosti sa konali 25.9.2021 a tento ročník bol scénicky zameraný na účinkujúcich z horného a dolného Liptova. Všetci účinkujúci dali do toho veľký kus lásky, srdiečka, hrdosti na svoj národ. Lásku bolo cítiť z každého vystúpenia, tú lásku, ktorá tak veľmi chýba v tejto spoločnosti. To bolo to hlavné posolstvo Mitrových slávností.

Samozrejme, nechýbala klasika ako tradičné jedlá, hrbáne, pirohy, droby, guláš a pre každého nášho obyvateľa bola zdarma pečená

klobása. Tradičné stánky zamerané hlavne ľudové remeslá, odváranie syra. Nezabudli sme ani na našu budúcnosť - naše deti kde boli pre nich pripravené rôzne atrakcie. To len umocnilo krásnu atmosféru celého podujatia. No a nezabudla na nás ani vyššia moc a pripravila nám úžasné počasie čo je základ dobrej akcie. Chceme sa touto cestou poďakovať všetkým účinkujúcim, organizátorom dievčatám z úradu a všetkým ktorí ste si pri užívaní túto nádhernú akciu. Tešíme sa spoločne na ďalší ročník, ktorý už bude v pokope bez obmedzení a stresov, ktoré nám táto de prináša.

Márius Ora

SPOMIENKA

„Kto nás poznal nech si spomenie....“

Kto nás mal rád, nech nezabudne....“

Dňa 19. decembra 2021 uplynie rok, čo nás navždy opustili naši, drahí synovia Peter Dutka a Kristián Kučera.

„Zhasli už sviece ich života, utíchli srdcia, stíchol hlas.“

Pán si ich k sebe povolal,

oni opustili nás.

Už snívajú svoj večný sen, no v spomienkach a modlitbách sme s nimi každý deň.

Osud im nedoprial s nami dlhšie byť, ale v našich srdciach zostávajú stále žiť. Chceme sa aj touto cestou poďakovať našim príbuzným, priateľom, kamarátom a všetkým, ktorí sa zúčastnili poslednej rozlúčky s našimi synmi- Peťom a Kristiánom a slovami útechy napomohli zmierniť náš hlboký žiaľ. Ďakuje-

me aj za Vaše modlitby a spomienky.

Zároveň vyslovujeme úprimné poďakovanie iniciátorom, štedrým darcom ale aj vám brigádnikom, ktorí ste sa zaslúžili o vybudovanie pamätného miesta z úcty k tým, ktorých ste aj vy mali radi – našim deťom.

Pán Boh zaplať!

Odpochinutie večné daj im Pane.

S úctou rodiny Dutková a Kučerová

Vianoce s Bohom

DUCHOVNÉ OKIENKO

Sv. Jozef nepovedal v Písme ani jediné slovo, a predsa povedal veľa...

Boh nám vždy chce byť blízko. Vždy chce tu byť pre nás. Môžeme ním pohrdať, zabúdať na neho, ale pamätajme, že on nikdy nezapadne na nás. V Betleheme sa rodí maličký človečik a predsa Boh, Stvoriteľ sveta na slame v Betlehemskej maštali. „A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami“ Jn 1, 14. V Betleheme sa rodí Láska a preto môžem žiť v nádeji.

Tento rok sme prežívali s jednou veľmi dôležitou postavou, ktorá neodmysliteľne patrí k Vianociam k Betlehemu k jasliam. Tichý, pokorný, milujúci otec ktorý sa „dal do služby celému plánu spásy“ ako hovorí sv. Ján Zlatoústý. Sv. Jozef ako milovaný otec daroval seba samého, svoj život, svoju prácu, svoje srdce, svoje schopnosti, daroval celého seba, svoju lásku v službe Vykupiteľovi, ktorého prijal a rástol v jeho dome. Svätý Jozef aj nám chce ukázať ako v pokore, bez zbytočných nepotrebných slov slúžiť a odovzdať svoj život v službe blížnemu Bohu a tak naplniť Božiu vôľu.

Apoštolským listom s názvom *Patris corde* (S otcovským srdcom) pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia sv. Jozefa za patróna univerzálnej Cirkvi, ako vieme, sv. otec František vyhlásil rok svätého Jozefa. So srdcom otca: tak Jozef miloval Ježiša a preto ho vo všetkých štyroch evanjeliách nazývajú „Jozefov syn“. Jozef je veľmi dôležitá postava Vianoc, naplnenia Božieho plánu spásy. Evanjelisti, zdvihujú postavu sv. Jozefa, na jednej strane hovoria o ňom málo, ale dosť na to, aby sme pochopili, aké poslanie mu Božia prozreteľnosť zverila a akým typom otca bol.

On - jednoduchý tesár, spravodlivý človek, Máriin manžel a starostlivý otec, ktorý mal odvahu stať sa pred zákonom Ježišovým

otcom a dať mu meno, ktoré mu zjavil anjel: „Dáš mu meno Ježiš“ (Mt 1, 21). Sv otec nám dal celý rok uvažovať, inšpirovať sa touto tak dôležitou postavou Vianoc. Jeho túžbou ako hovorí je, „aby sme počas mesiacov pandémie mohli uprostred krízy, ktorá nás postihla, zakúsiť, že „naše životy udržiavajú bežní ľudia – na ktorých sa obyčajne zabúda – ktorí sa neobjavujú v titulkoch novín a časopisov ani na veľkých pódiách najnovších televíznych show, ale bezpochyby práve oni dnes píšú rozhodujúce príbehy našich dejín: lekári, zdravotné sestry, zamestnanci supermarketov, upratovačky, opatrovatelky, prepravcovia, poriadkové služby, dobrovoľníci, kňazi, rehoľné sestry a toľkí iní, ktorí pochopili, že nikto sa nezachráni sám. [...] Koľkí ľudia každý deň prejavujú trpezlivosť, šíria nádej a snažia sa nezasievať paniku, ale spoluzodpovednosť. Koľkí otcovia, matky, starí rodičia či učitelia ukazujú našim deťom malými a každodennými gestami, ako čeliť kríze a ako ňou prechádzať, prispôbiac svoje zvyky, hľadiac dopredu a povzbudzujúc k modlitbe. Koľkí ľudia sa modlia, obetujú a prihovárajú za dobro všetkých.“

Jozef bežný muž nenápadného života, ktorý nepovedal jediné slovo, ktoré by bolo označené v Písme a predsa povedal veľa. Tak veľký orodovník, sprievodca v náročných chvíľach aj v našich životoch. Jozef nás takto učí, že viera v Boha zahŕňa aj vieru v to, že môže konať aj cez naše obavy, naše slabosti, našu krehkosť. A učí nás, že uprostred búrok života sa nemáme báť Bohu zveriť všetko. Niekedy chceme mať všetko pod kontrolou, ale On vždy vidí ďalej. Jozef nás všetkých učí pokore a poslušnosti. V Písme čítame, že Jozef podstúpil dlhú a namáhavú cestu z Nazareta do Betlehema, aby sa dal zapísať vo svojom rodnom meste a splnil tak nariadenie cisára Augusta. Uvažujme, ako nám dnes chýba

Jozefova poslušnosť a pokora ktorej sa môže od neho učiť, počúvne nariadenie cisára a vyplní sa tak Boží plán. Evanjelista Lukáš sa zvlášť snaží zdôrazniť, že Ježišovi rodičia dodržiavali všetky predpisy Zákona: obrad Ježišovej obriezky, Máriino očisťovanie po pôrode, obeta prinesená Bohu za prvorodeného, mimochodom titul nášho chrámu. V každej situácii svojho života dokázal Jozef povedať svoje „Áno“ tak ako Mária pri zvestovaní a Ježiš v Getsemanskej záhrade. Šľachetnosť jeho srdca je taká veľká, že to, čo sa naučil zo zákona, podriaďuje láske. V jeho pochybnostiach o tom, ako najlepšie konať, mu Boh svojim svetlom pomohol prijať a vykonať každé rozhodnutie.

Boh dáva pokorným veľké poklady. Dáva i slávu, „pred slávou je však pokora“ Prís 15, 33b.

Sv. Jozef nech nás v pokore, tichosti, láske sprevádza tohtoročnými sviatkami. Nech nám vyprosuje lásku k Dieťaťu Ježiš.

Vianoce sú o Dieťati v maštali, pokore ktorá leží v jasliach. Vianoce sú späté s Kristom, Boh sa pokoril, aby sa znížil k nám a vždy tak robí keď sa nám v pokore ponúka v Eucharistii v chlebe Života. Nech narodené roztomilé Dieťa prináša radosť, pokoj, lásku, pokoru, pripravenosť k obete nie len do našich srdiec ale aj do našich rodín, nášho farského spoločenstva, do našej obce, do našich každodenných životov. Na mocný príhovor sv. Jozefa vám všetkým zo srdca vyprosujem požehnané pokojné Vianočné sviatky a požehnaný nastávajúci rok.

Marek Forgáč,

Ilustračné foto Štefánia Kmeťová

Čarovné, pokojné, radostné, láskyplné...

Iba jediné sviatky v roku majú tolko prekrásnych prívlastkov – Vianoce. V zasneženej krajine sa rozhostí vianočný čas, všetko stíchne a zavládne priam posvätný pokoj. V našich vinšoch sa najčastejšie opakujú slová ako – zdravie, pokoj, láska, šťastie, a to preto, leto je to najcennejšie čo v živote človek potrebuje. Je zaujímavé, že sa takmer všetci bez rozdielu, žiaľ často iba na niekoľko hodín Štedrého večera, dokážeme naplniť vzájomným porozumením a láskou. Ktosi múdry raz povedal: „Keby sa odstránili betlehemské jasičky, v dejinách nastane hrozná prázdnota.“

Áno, všetci sa každý rok tešíme na Vianoce – deti so svojimi čistými dušičkami očakávajú príchod Ježiška, lebo im prinesie krásny

ligotajúci stromček a vysnívané darčeky, pre nás dospelých sú Vianoce posolstvom pokoja, lásky a spolupatričnosti. Želala by som si, aby vianočný čas pokoja, porozumenia a lásky v nás zotrval čo najdlhšie. Bol by to pre nás všetkých najkrajší vianočný dar. No pričiniť sa oň vo svojom vnútri musíme predovšetkým sami. Ten, kto hľadá prostú krásu, dokáže ju nájsť aj v snehovej vločke, v domčeku obklopenom snehovou prikrývkou a či v jedľovej vetvičke.

„Už sa blížia Vianoce, ten čas rýchlo letí. Na stromčeku sviečky svietia, šťastím žiaria deti. Starý rok už odchádza a nový ide za ním, nech vám len radosť prináša, to je našim práním.“

Kolektív MŠ Ludrová

Z tvorby našich detí

Mikuláš

Mikuláš, Mikuláš,
modlíme sa Otče náš.
Všetkým deťom z Ludrovej,
nesieš radosť: „Hola, hej!“

Čert sa chystá do školy,
robíme si úlohy.
A my už len čakáme,
čo v balíčkoch nájdeme.

Veronika Fillová, Paulínka Lauková,
Liliana Kajanová, 4.r.

Zima

Prišla zima,
je to práma.

Sniežik letí,
na nás deti.

Čakali sme na to rok,
urobili sme veľký krok.

Veronika Fillová, Paulínka Lauková,
Liliana Kajanová, 4.r.

Vianoce

Ráno som sa zobudil,
bračeka som prebudil.
Dnešný deň sú Vianoce,
stromček sa nám ligoce.

Biely sneh nám padá z neba,
snehuliaka stavať treba.
Guľovať sa ideme,
hádam tam nezamrzeme.

Adam Sleziak, Juraj Valášek,
Timotej Klačko, Adam Košč, 4.r.

Vianočná nálada

Ráno som sa zobudil,
rýchlo som sa ja umyl.

Už si púšťam koledy,
na vianočné nálady.

Tešíme sa na večeru,
na uja a moju tetu.

Už to zvoní! Je to tu!
Melódia k poletu.

Matej Kmeť, 4.r.

Vychádzame z tradícií regiónu

V novom školskom roku 2021/2022 zasadlo do školských lavíc 32 žiakov, z toho 8 prváčikov. Každý ročník funguje samostatne, čo nám umožňuje pristupovať k žiakom individuálne. Konceptia rozvoja školy vychádza z tradícií regiónu a podmienok školy. Orientujeme sa na rozvíjanie kľúčových kompetencií žiakov. Prehlbujeme čitateľskú, prírodovednú, finančnú a počítačovú gramotnosť. Činnosť žiakov smerujeme na schopnosť kriticky a tvorivo myslieť.

Keďže i v tomto roku máme mnohé obmedzenia, život na škole je o niečo chudobnejší o rôzne zaujímavé akcie, vystúpenia. V spolupráci so spoločnosťou Kaufland sme rozbehli

projekt Čerstvé hlavičky, kde žiaci každý deň dostávajú čerstvé ovocie alebo zeleninu. Vystúpili sme na Mitrových slávnostiach, zorganizovali sme Šarkaniádu, Deň zdravia, besedu o ochrane prírody. Žiaci boli ocenení vo výstavnej súťaži Euroregión „Tatry“ očami detí. Taktiež chceme touto cestou poďakovať zriaďovateľovi, že sa počas prázdnin postaralo o to, aby priestory školy boli zas o čosi krajšie, novšie a modernejšie. Zrekonštruovali sa hygienické zariadenia na dolnej chodbe.

Prajeme vám všetkým požehnané sviatky, plné lásky a pokoja v kruhu svojich najbližších.

pani učiteľky ZŠ

Prv, než pôjde vaše dieťa do školy...

Milí rodičia budúcich prváčikov, najkrajšie sviatky roka sú pred dverami, vy máte plnú hlavu starostí s ich prípravami a vaše deťučence už netrpezlivo očakávajú kedy budú môcť začať s rozbalovaním darčiekov. Ibaže čas viačičný sa rýchlo pomíne, nový rok začne naberáť na obrátkach, ani sa nenazdáme a bude tu čas zápisu prvákov do školy. Väčšina detí sa na túto udalosť teší a vy ich v tom určite podporujete. Možno vám niekedy hlavou preblyсне otázka: „Je moje dieťa pripravené na tú obrovskú zmenu vo svojom živote?“ Pokúsme sa na ňu spoločne odpovedať:

Aké majú byť vedomosti a zručnosti budúceho prváka?

1. Vie povedať svoje meno, adresu, kto sú jeho rodičia, súrodenci.
2. Vie sa odlúčiť od rodičov, nemalo by mu robiť problémy prispôbiť sa novému prostrediu, nadviazať kontakt s novými ľuďmi.
3. Nakreslí ľudskú postavu, poznáť a kresliť geometrické tvary, orientácia vpravo, vľavo, hore, dole, pred, za, nad..., číselný rad.
4. Mať čistú výslovnosť, plynulo prerozprávať udalosti, ktoré zažilo, alebo príbeh, ktorý si vypočulo.
5. Vytlikskať v slovách slabiky, určiť ich počet, určiť začiatkovú a poslednú hlásku v slove.
6. Zvládať samostatne osobnú hygienu a samoobslužné stravovacie návyky.
7. Správne držať ceruzu a správne sedieť pri stole.

Teraz ste možno zistili, že ešte to nie je celkom akurátne, že vášho budúceho prváčika neposlúcha jazyček a niektoré hlásky nevyslovuje správne, že sa bojí cudzích ľudí a bez maminky neurobí ani krok, že ceruzka nie je jeho kamarát atď. Neznepokojte sa, ale snažte sa mu pomôcť. Veľa sa s ním rozprávajte, nenechávajte ho vysedať pred televízorom, dávajte mu kresliť, vyfarbovať omaľovánky, hrajte sa s ním, prečítajte mu rozprávku pred spaním, zaspievajte mu, poverťte ho jednoduchými úlohami, nezabudnite skontrolovať, či ich splnil.

ZŠ Ludrová

Súboj o ružomberskú faru medzi Hlinkom a Kekátom

OZVENY MINULOSTI

Osobnosť Andreja Hlinku je spoločnosti všeobecne známa, a preto ho nie je potrebné bližšie predstavovať. Iné je to už pri Augustovi Kekátovi. Kto bol tento človek a ako zasiahol do histórie našej obce i do spoločenských udalostí v širšom regionálnom meradle? Odpovede na tieto otázky, ale aj mnoho ďalších informácií nájde čitateľ v nasledujúcich riadkoch.

August Kekát sa narodil 16. júla 1857 v Ružomberku. Za kňaza bol vysvätený 23. júna 1880. Ako kaplán pôsobil v Letanovciach, Spišskom Bystrom, Hranovnici. V Ludrovej pôsobil ako farár od 15. apríla 1884 až do svojej smrti 30. júna 1906 a tu je aj pochovaný. A práve posledné roky jeho života si zasluhujú pozornosť, keď sa uchádzal o miesto ružomberského farára ako jeden z najväznejších kandidátov a zároveň najväčší konkurent v tom čase ešte trojsliachského farára (dnes Liptovské Sliache) Andreja Hlinku. Aby sme pochopili význam možno na prvý pohľad nie až tak dôležitého súboja o túto faru, musíme porozumieť, čo znamenal Ružomberok na jednej strane pre Slovákov, na strane druhej pre Maďarov a nakoniec pre samotného Hlinku.

Mesto na prelome 19. a 20. storočia žilo viac ako ktorékoľvek iné v osídľach maďarizácie a niet divu, že v tomto období sa rodil chýr o Ružomberku ako o hornouhorskem Debrecíne (pre objasnenie v Debrecíne Ludovít Košút vyhlásil nezávislosť Uhorska počas maďarskej revolúcie v roku 1849 a v druhej polovici 19. storočia bolo vystavané a propagované ako ukážkové mesto maďarského národného obrodenia).

Ako príklad posluži demografický rozvoj mesta v období rokov 1890-1910, keď síce počet obyvateľstva rástol (Ružomberok v počte obyvateľov dokonca prevyšoval Žilinu, Banskú Bystricu, Zvolen, Trenčín), avšak podiel Slovákov v meste poklesol z 87% na 68%. Naopak podiel Maďarov vzrástol z 5,6 na 14,2% a po maďarsky hovorilo až 34,5% obyvateľstva. Navyše na fare od roku 1884 úradoval „slovákožrút“ Anton Kurimský podporovaný samotným spišským biskupom a stúpencom maďarizácie Pálom Szmrecsanym, ktorého v roku 1904 vystriedal pre Slovákov ešte horší Alexander Párvy neslávne slávny z tragických černovských udalostí.

Čo sa týka hospodárskeho hľadiska Ružomberok patril medzi pomerne bohaté mestá s výrazným urbanistickým rozvojom, ale na úkor obecných financií. Tie boli v katastrofálnom stave, doslova sa dalo hovoriť o rozkrádaní. Na toto „turecké bašovanie“ sa čoraz s väčšou nevoľou pozerali slovenskí obyvatelia tzv. ružomberských ulíc vrátane Ludrovej, ktoré na chod mesta prispievali nemalými čiastkami. Pochybenia zastupiteľstva sa zastierali frázami o vlasteneckej povinnosti a kritika sa hodnotila ako vnútorné oslabovanie a posilnenie nepriateľa, čiže panslávskych buričov. Celkovo mesto na jednej strane hospodársky rástlo, na strane druhej sa potácalo v obrovských finančných problémoch. Prirátajme si

k tomu silnú maďarizáciu a veľký politický súboj medzi Maďarmi a Slovákami (v Ružomberku sa podľa štatistického súpisu konalo v období rokov 1898-1907 najviac politických procesov zo všetkých slovenských miest, s najväčším počtom odsúdených a na najvyššie súhrnné tresty), tak sa nemožno čudovať, že ho za svoju baštu chceli vyhlásiť tak liptovskí Maďari i maďaróni, tak liptovskí Slováci.

Mesto zohrávalo dôležitú úlohu pre národné-emancipačné úsilie Slovákov i pre maďarizačné snahy vládnucej maďarskej elity v Uhorsku a tento faktor si uvedomoval aj A. Hlinka. Ešte v roku 1901, štyri roky pred samotnými voľbami mestského farára, a po spleťtých politických peripetiách v snahe zabezpečiť si do budúcnosti lepšie vyhliadky na zisk ružomberskej fary uviedol: „Je to síce hra „vabank“, ale výsledok je konečne Ružomberok. Odtiaľ sa dá potom riadiť politika a účinkovať za ľud a národ“.

Nevraživosť medzi Hlinkom a Kekátom sa datuje minimálne od volieb do obecného zastupiteľstva mesta v roku 1903. Počas nich Kekát ako predseda Néppártu v ružomberskom okrese svojvoľne vypustil z kandidačnej listiny Hlinku a navyše ho urazil tak, že stotožnil Černovú s Hlinkovou krčmou, ktorú mal jeho brat Ján v prenájme. Vzájomný antagonizmus medzi nimi vyvrcholil počas súboja o miesto ružomberského farára, ktoré sa uvoľnilo po odchode A. Kurimského do Spišskej Kapituly. Patrónom fary bolo mesto, a teda farára volil obecné zastupiteľstvo. Biskup voľbu len potvrdzoval a bola tu reálna možnosť, napriek Párvyho averzii voči slovenským národnostne-uvedomelým kňazom presadiť slovenského kandidáta. Tím by sa vytvorili priaznivé predpoklady na získanie ďalších dôležitých postov v meste i v župe. O lukratívnu faru sa uchádzalo sedem kandidátov z Liptova, Oravy a Spiša, ale do úvahy pripadali len A.

Predstavenstvo mesta Ružomberka v roku 1899.
Horný rad zľava: F. Labaj (pisár), V. Kroner (notár), J. Budaváry (policačný kapitán), J. Šoós (vicestarosta), A. Millan a J. Hollý (pisári).
Dolný rad zľava: J. Sonderlich (notár), J. Hancko (gazda), J. Matiašovský (revízor), J. Nikel (pravotár), V. Šipoš (pokladník).

Inštalácia Andreja Hlinku
za ružomerského
farára v roku 1905.

Kekát alebo A. Hlinka.

Urputný zápas o ružomerskú faru sa vyrovnal ktorýmkoľvek parlamentným voľbám, vo výbere prostriedkov sa ani zďaleka nepostupovalo v rukavičkách a jeho vývoj bol celý čas vyrovnaný. Za Kekátom stáli miestne politické špičky a hrdí maďarskí vlastenci na čele s politickou jednotkou Štefanom Rakovzským, richtár Jozef Soós považovaný len za figúrku či ružomerský „fiškál“ Jozef Nickel. Hlinka sa spoliehal najmä na podporu väčšiny ľudu a zástupcov ružomerských ulíc, ale pomoc čakal a dostal aj od liberálov na čele so županom Szmrecsányim v zmysle politickej dohody z roku 1901, ktorá priniesla Hlinkovi nejednu bezsenú noc. Nakoniec 22. marca sa mesto, Liptov i celé Slovensko dozvedelo konečný výsledok. Hlinka dostal 25 hlasov (medzi inými od Vavra Šrobára, Jozefa Angy-

ala, Jozefa Sonderlicha) zatiaľ čo Kekát len 19. Voľbu mestského farára podrobne opisuje vo svojom románe Svetlo v temnotách aj Vavro Šrobár. Podľa neho patovú situáciu pri voľbe vyriešila žena, ktorá podstrčila jednému z voľčov prehánadlo, tým ho vyradila z voľby a Hlinka vyhral o jeden hlas. Túto interpretáciu však treba brať z rezervou, pretože tento román je skôr antihlinkovským pamfletom a minimálne vieme, že Hlinka vyhral o 6 hlasov.

Inštalácia A. Hlinku za farára sa konala 4. júna 1905 a mala slávnostný charakter. Víťazstvom sa Hlinkovi ako i Slovákom v meste otvorili nové možnosti v národnoemancipačnom boji avšak bola to predzvesť budúcich konfliktov a neľútostných zápasov medzi ním a miestnou politickou a cirkevnou obcou.

Meno A. Hlinku a A. Kekáta sa spája ešte s voľbami do miestneho Katolíckeho kruhu

no už v inej podobe. Zakladateľom a predsedom Katolíckeho kruhu nebol nik iný ako Štefan Rakovszky. Na pôde tohto spolku sa rodili mnohé pamflety a nekalosti proti Hlinkovi, hoci bol jeho členom. O nevraživosti medzi ním a členmi svedčí aj to, že spolok sa oficiálne nezúčastnil na jeho inštalácii za ružomerského farára. Začiatkom roka 1906 bola voľba nových funkcionárov. Predseda zostal nezmenený ale stolička podpredsedu sa uvoľnila práve po A. Kekátovi, ktorý z funkcie odstúpil. Ako jediný vhodný kandidát prichádzal do úvahy Hlinka. Do voľby sa mu moc nechcelo, ale na naliehanie niekoľkých mešťanov privolil, hoci si nevedel predstaviť spoluprácu s jeho už úhlavným nepriateľom Rakovzským. Protistrana tiež nebola nadšená z tejto možnosti, a preto narychlo našla protikandidáta. Hlinka vo voľbe neuspel a demonštratívne z tohto klubu vystúpil.

Aj takýmto spôsobom zasiahla naša obec prostredníctvom farára A. Kekáta do širšej histórie mesta i krajiny. I keď z uvedeného vyplýva, že A. Kekát stál na strane silných maďarizačných tendencií, je to len malý kúsok skladačky z jeho života. Úlohou histórie nie je posudzovať či odsudzovať, ale pochopiť historické súvislosti. Veď meno A. Kekáta je napríklad pozitívne spojené so založením ľudrovského Gazdovského, potravného a úverného spolku, ktorý slúžil na uľahčenie ťažkého života našich predkov. Silnú promaďarskú orientáciu však potvrdil aj tu, keď prvá zápisnica tohto spolku z 25. novembra 1895 bola spísaná po maďarsky.

Na záver len toľko, že ak by niekoho podrobnejšie zaujímala voľba ružomerského farára, história mesta alebo osudy Andreja Hlinku nech siahne po publikáciách, ktoré slúžili ako zdroje informácií pre tento článok Roman Holec: Hlinka - otec národa?; Vavro Šrobár: Svetlo v temnotách; Ružomberok – monografia mesta; Ludrová – monografia obce.

František Moravčík ml.,

Foto: Archív Liptovského múzea/internet

Prejav Andreja Hlinku z balkóna ružomerskej radnice (1918).

futbalový klub OŠK Ludrová

Starší žiaci U15 pod vedením Miloša Mikulca sú v polovici súťaže jednoznačne prví, keď nestratili ani bod, po 9. kole majú 27 bodov a impozantné skóre 103:3

Aj aktuálnu sezónu poznačila pandémia muži sú zatiaľ na šiestom mieste

Obzreli sme sa za futbalovým rokom OŠK Ludrová.

Rok 2021 podobne ako rok 2020 začal bez futbalu jarná časť ročníka 2020/2021 sa pre pandemickú situáciu ani nezačala a v lete sa dohrali len zostávajúce dva zápasy z jesene. Najskôr sme 6.6. vyhrali na pôde Dúbravy 4:1 a potom sme 20.6. doma podľahli 0:2 Hubovej. Ročník 2020/2021 sa tak uzavrel po odohratí polovice súťaže a naše A-čko skončilo na peknom 4 mieste s 22 bodmi a skóre 24:15. Letnú prípravu sme si spestrili prihlásením sa do pohára LFZ kde sme odohrali tri zápasy dvakrát sme zvíťazili vo Východnej 6:1 v Liskovej 3:0 a raz prehrali v Dúbrave 2:3.

V sobotu 10.7. sme usporiadali turnaj v malom futbale ako spomienku a našich kamarátov, futbalistov Kristiána Kučeru a Petera Dutku, ktorí nás po tragickej udalosti navždy opustili na konci roka 2020.

Do nového súťažného ročníka 2021/2022 sme prihlásili žiakov U15 a mužov, naďalej máme ešte spoločné družstvá s Liptovskou Štiavnicou a to U11 a U13 a Lipt. Sliačmi dorast U19. Všetky naše aj spoločné družstvá dosahujú výborné výsledky vo svojich súťažiach.

Najlepšie sú na tom naši starší žiaci U15, ktorí pod vedením trénera Miloša Mikulca sú v polovici súťaže jednoznačne na prvej priečke, keď nestratili ani bod a po deviatom kole majú 27 bodov a skóre 103:3.

Muži nezačali novú sezónu dobre, keď prvé dva zápasy prehrali a to v Lipt. Sliačoch 2:3 a v Lipt. Teplej 1:3 potom prišla deväťzápasová šnúra bez prehry (6 víťazstiev a 3 remízy) aby

jesennú časť uzavreli opäť dvoma prehrami v Hubovej a doma s Lubeľou. Trénera Martina Chmelu by určite potešila lepšia tréningová a predzápasová morálka. Na záver by som v mene všetkých našich

futbalistov chcel poďakovať všetkým našim verným fanúšikom a samozrejme sponzorom bez ktorých by to nešlo.

Pavol Kučer

Ilustračné foto Rudolf Mašku

TABUĽKA 6. LIGY

1	OŠK RENOP Liptovská Teplá	13	10	1	2	31:14	31	1	V V P V V
2	TJ Partizán Lubeľa	13	9	2	2	34:19	29	9	V R V V V
3	TJ Družba Smrečany - Žiar	13	8	0	5	23:16	24	6	V V V V V
4	OŠK Lisková	13	7	1	5	32:22	22	13	V V R P V
5	TJ Štart Liptovský Ján	13	7	1	5	19:25	22	4	V P V V V
6	OŠK Ludrová	13	6	3	4	22:17	21	7	P P V R V
7	FC 34 Liptovský Mikuláš - Palúdzka	13	5	2	6	20:24	17	2	V P P P P
8	1. OFC Liptovské Sliače	13	5	1	7	25:23	16	8	P R V V P
9	OFK Liptovská Lúžna	13	4	3	6	26:25	15	3	V P R V V
10	TJ Máj Ružomberok - Černová	13	3	5	5	15:21	14	12	P R P P R
11	ŠK Agro Baník Dúbrava	13	4	2	7	18:29	14	11	P P P P P
12	TJ Ilanovo	13	3	4	6	13:19	13	5	V R R V V
13	TJ Poľana Hubová	13	3	2	8	22:36	11	10	P V P P P
14	TJ Družstevník Liptovská Kokava	13	3	1	9	13:23	10	14	P R P P P